

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 noiembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționarul Gușovschi Sergiu, prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 07 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 19.03.2014 - 07.05.2014,
Instanța de apel: 04.06.2014 - 23.06.2014,
Instanța de recurs: 18.08.2015 - 04.11.2015,

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. La 14 ianuarie 2014, Gușovschi Sergiu a depus plîngere la Procuratura Generală, prin care a solicitat pornirea urmăririi penale în privința procurorului mun.Chișinău, Ivan Diacov, pentru pretinsele vătămări fizice și morale cauzate la 02.01.2014 în sediul procuraturii municipale.

2. Prin răspunsul procurorului secției securitate internă a Procuraturii Generale, Clipa Tudor cu nr.35-16/10-79 din 10.02.2014, petiționarul Gusovschi Sergiu a fost informat că, Procuratura Generală a examinat plîngerile adresate de acesta, în privința procurorului mun.Chișinău, I.Diacov, privind agresarea lui la 02.01.2014 în sediul procuraturii municipale, că dînsul a primit răspunsuri la toate petițiile adresate, fiindu-i explicat dreptul de contestare, iar alegațiile că ar fi fost agresat în rezultatul controlului efectuat, nu au fost confirmate.

3. Ulterior, prin răspunsul procurorului, șef al secției securitate internă a Procuraturii Generale, Ababii Victor cu nr. 35-16/10-150 din 12.03.2014, petiționarul a fost informat că Procuratura Generală a examinat plîngerile ultimului, în care s-a invocat neexaminarea de către secția securitate internă a petiției din 14.01.2014, prin care s-a solicitat pornirea urmăririi penale în privința procurorului mun.Chișinău, I.Diacov, pentru pretinsele vătămări fizice și morale cauzate la 02.01.2014 în sediul procuraturii municipale.

Petiția înregistrată la 14.01.2014, a fost examinată de către secția securitate internă și în termen legal petiționarului i-a fost expediat răspunsul cu nr.35-16/10-79 din 10.02.2014. Alegațiile precum că, la 02.01.2014, în sediul procuraturii mun.Chișinău, I.Diacov l-a agresat pe S.Gusovschi, nu s-au confirmat, de aceea temeiuri pentru a interveni lipsesc. Totodată, informîndu-l că faptul examinării petițiilor adresate, conform prevederilor Legii cu privire la petiționare, nu-l împiedică pe acesta să le conteste în temeiul Legii contenciosului administrativ.

4. Plîngerea lui S.Gusovschi n-a fost examinată în ordinea art.274 Cod de procedură penală.

5. Nefiind de acord cu răspunsul dat, la 17.03.2014, petiționarul a depus plîngere la Judecătoria Râșcani, mun.Chișinău, prin care a solicitat de a fi obligat procurorul să-i remită răspuns la cea de a doua plîngere ce a fost înregistrată la Procuratura Generală și să fie obligat procurorul să-i admită cerințele în temeiul art.274 Cod de procedură penală, invocînd că procurorii T.Clipa și V.Ababii au tănuuit acțiunile ilegale ale procurorului mun.Chișinău, I.Diacov.

6. Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 29 ianuarie 2007, plîngerea lui S.Gușovschi a fost respinsă, hotărîrile atacate rămînînd în vigoare.

Instanța și-a argumentat concluzia prin faptul că, reținînd dispozițiile art.262 alin.(1), 274 alin.(1) Cod de procedură penală, cît și argumentele expuse în plîngerea petiționarului S.Gușovschi, din care nu rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvîrșită careva infracțiune de către procurorul mun.Chișinău, I.Diacov, că nu există temeiuri de a obliga Procuratura Generală să examineze plîngerea petiționarului în ordinea prevăzută de art.274 Cod de procedură penală, în lipsa circumstanțelor ce ar da temei de a presupune că procurorul mun.Chișinău, I.Diacov, la 02.01.2014, i-ar fi cauzat petiționarului careva vătămări fizice și morale în sediul procuraturii municipale.

7. Împotriva încheierii nominalizate, a declarat recurs petiționarul, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri, prin care să-i fie admise cerințele înaintate, și anume de a obliga procurorul să pornească urmărirea penală în privința procurorului mun.Chișinău, I.Diacov, pentru pretinsele vătămări fizice și morale cauzate la 02.01.2014 în sediul procuraturii municipale, ținînd cont de faptul că procurorul trebuie să se supună principiului oficialității și să dea dovadă de incoruptibilitate.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2015, a fost respins, ca nefundat, recursul declarat de S.Gușovschi împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 07 mai 2014.

Instanța de apel a menționat că, din plîngerea petiționarului nu rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvîrșită careva infracțiune de către procurorul mun.Chișinău, Ivan Diacov, și că nu sînt motive de a obliga Procuratura Generală să examineze plîngerea sa în baza art.274 Cod de procedură penală, iar probele anexate la recurs sînt neconcludente și nepertinente, deoarece acestea nu demonstrează cauzarea de vătămări fizice și morale lui S.Gușovschi la 02.01.2014 în sediul procuraturii municipale de către I.Diacov.

9. Hotărîrea menționată, în temeiul art.466 Cod de procedură penală, a devenit irevocabilă la data pronunțării.

10. În recursul în anulare declarat petiționarul S.Gușovschi solicită casarea hotărîrilor pronunțate în cauză, pe motiv că instanțele au dat o apreciere arbitrară circumstanțelor și probelor din dosar, astfel că au emis niște soluții pripite și neîntemeiate.

Potrivit art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile, *după epuizarea căilor ordinare de atac*.

Însă, art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise *doar la judecarea cauzei*, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Din materialele dosarului se constată că, chestiunea care a fost examinată de către judecătorul de instrucție și, ulterior de către instanța de recurs, se referă la cele reglementate de art.313 Cod de procedură penală, ce țin de soluționarea plîngerilor împotriva actelor sau acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală sau alte organe care exercită activitatea specială de investigații.

Conform prevederilor art.313 alin.(6) Cod de procedură penală, încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă, cu excepția încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale, care pot fi atacate cu recurs la curtea de apel în termen de 15 zile de la data pronunțării și care se judecă conform prevederilor Titlului II Capitolul IV Secțiunea a 2-a § 2 din Partea specială a Codului de procedură penală. Această cale de verificare a legalității hotărârii judecătorești recurentul a exercitat-o, deoarece a contestat cu recurs încheierea judecătorului de instrucție.

Potrivit deciziei instanței de recurs, Colegiul penal a constatat că soluția adoptată de judecătorul de instrucție este una legală și întemeiată, urmînd a fi menținută fără careva modificări.

Conform art.466 alin.(2) pct.6) și alin.(5) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de recurs a devenit definitivă și irevocabilă la data cînd a fost pronunțată, adică la 23 iunie 2014.

Prin urmare, după examinarea recursului de către instanța de recurs, căile de atac a unei hotărâri judecătorești pe o chestiune de verificare a legalității actelor sau acțiunilor organelor de urmărire penală au fost epuizate și o asemenea hotărîre nu mai cade sub incidența hotărîrilor judecătorești irevocabile prevăzute de art.452 alin.(1) Cod de procedură penală.

După cum s-a menționat mai sus, cu recurs în anulare pot fi atacate *acele hotărîri judecătorești irevocabile* care au trecut căile ordinare de atac - calea apelului și a recursului ordinar. În cazul în care, potrivit legii, o hotărîre judecătorească nu parcurge aceste două căi consecutive de atac, această hotărîre, deși a devenit irevocabilă, nu mai are calea de atac a recursului în anulare.

Cele menționate denotă faptul că, în speță, petiționarul S.Gușovschi a utilizat o cale de atac neprevăzută de lege.

Potrivit art.456 alin.(1), 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de petiționarul S.Gușovschi, ca fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu prevederile art.456, 432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționarul Gușovschi Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 25 noiembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu